

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΑΜΕ ΣΤΗΝ 3^η ΕΝΟΤΗΤΑ

- **Ο ναύκληρος:** <ναυς + κλήρος
Ιδιοκτήτης σκάφους, με το οποίο ταξίδευε από σε νησί, από πόλη σε πόλη. Τα σκάφη ήταν μικρά, αργά, ξύλινα, με ένα κατάρτι και ένα μεγάλο τετράγωνο πανί, χωρίς πυξίδα και με οδηγό τη θέση των αστεριών.

- **Ο έμπορος:** <εν + πόρος
Τα περισσότερα εμπορεύματα μεταφέρονταν μέσω της θάλασσας, αφού η μεταφορά από την ξηρά ήταν δύσκολη και δαπανηρή και οι καλοί δρόμοι ήταν ελάχιστοι. Γι' αυτό και ο έμπορος ήταν συχνά, εκτός από κυβερνήτης, και ιδιοκτήτης του σκάφους με το οποίο ταξίδευε.

- **Ο κάπηλος:** < κάπτω (=τρώω γρήγορα), ο μικροπωλητής
Μπορούσε να πουλήσει τα εμπορεύματα του τόσο στην αγορά όσο και στο εργαστήριό του. Η αγορά εξάλλου ήταν ένα σημαντικό κομμάτι στη ζωή των Αρχαίων Ελλήνων. Διαφορετικοί τύποι αγαθών και υπηρεσιών πωλούνται σε διαφορετικά μέρη της αγοράς. Στο ίδιο μέρος μπορούσε κάποιος να συζητήσει, να μισθώσει εργάτες ή να παρακολουθήσει ψυχαγωγικά θεάματα.

- **Ο αλφιτοποιός:** <άλφιτον+ ποιώ (άλφιτον= αλεύρι)
Αυτός που παρασκεύαζε κριθάλευρο, ο σημερινός μυλωνάς

- **Ο γεωργός:** <γεωργέω-ώ (καλλιεργητής της γης)
Οι αγρότες καλλιεργούσαν δημητριακά, κριθάρι και σιτάρι, αμπέλια και κυρίως ελιές. Οι πλούσιοι αγρότες ήταν λίγοι και περνούσαν τον περισσότερο χρόνο τους στην πόλη, αφήνοντας τους επιστάτες να διοικούν τα κτήματά τους. Οι περισσότεροι πάντως ήταν φτωχοί, διέθεταν ή νοίκιαζαν αγροκτήματα και ζούσαν όλοι μαζί σε χωριά, για να στηρίζει ο ένας τον άλλον.

- **Ο εκτροφεύς βοών:**
Αγρότες των ορεινών περιοχών, με μικρά κοπάδια από πρόβατα, χοίρους, βόδια και κατσίκες για το γάλα τους και το τυρί τους.

- **Ο χλαμδουργός:** <χλαμός+ έργον
κατασκευαστής χλαμύδων

✚ **Ο εξωμιδοποιός:** < έξω+ ώμος+ ποιώ
Κατασκευαστής εξωμίδων (ενδυμάτων που άφηναν ακάλυπτους τους ώμους)

✚ **Ο λιθοξόος :** < λίθος+ ξέω
Ο τεχνίτης της πέτρας, ο μαρμαράς.

✚ **Ο σκυτοτόμος:** < σκύτος+ τέμνω (σκύτος= δέρμα)
Ο βυρσοδέψης, ο τσαγκάρης

Και τα τέσσερα αυτά επαγγέλματα ανήκουν στην κατηγορία των τεχνιτών, των εργατών δηλαδή που δούλευαν στην πόλη και αφιερώνονταν σε μια συγκεκριμένη δουλειά. Η έννοια της εξειδίκευσης υπήρχε από εκείνη την εποχή, ως βασική προϋπόθεση της επιτυχίας του τεχνίτη και της φήμης του στην αγορά. Ταυτόχρονα, οι τεχνίτες της ίδιας ειδικότητας είχαν τα εργαστήριά τους σε μια συγκεκριμένη περιοχή. Τα εργαστήρια αυτά ήταν μικρά και συχνά απασχολούσαν άλλους εργάτες ή δούλους, έως δέκα το πολύ.

✚ **Ο κεραμεύς:** < κέραμος (=πηλός για κεραμίδα) ο τεχνίτης του πηλού, ο αγγειοπλάστης.

Κατά την κλασική εποχή οι Αρχαίοι Έλληνες δε διαχώριζαν τους καλλιτέχνες από τους υπόλοιπους χειρωνακτές. Ο αγγειοπλάστης ήταν και αυτός είναι χειρωνακτής εργάτης, του οποίου τα έργα συχνά ήταν εκλεκτά και καλοδουλεμένα και γίνονταν έργα τέχνης. Έφτιαχναν δοχεία σε διάφορα σχήματα και μεγέθη και στην Αθήνα η συνοικία των αγγειοπλαστών ονομαζόταν Κεραμεικός.

✚ **Ο τέκτων:** < πιθανόν από ρήμα τίκτω= γεννώ
Ο επιβλέπων των μαραγκών ή των οικοδόμων.

Για το χτίσιμο των ναών οι εργάτες χρησιμοποιούσαν ολόκληρους ογκόλιθους από μάρμαρο ή ψαμμίτη που τους έπαιρναν από τα λατομεία. Οι αρχιτέκτονες καθοδηγούσαν τους εργάτες να ενώνουν τις πέτρες και να τηρούνται οι κανόνες της συμμετρίας.